

Startside>Familierechtige forhold og arv>Skilsmisse og separation

Skilsmisse og separation

Slovenien

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

I slovensk lovgivning anerkendes:

skilsmisse efter fælles overenskomst,

skilsmisse på grundlag af en aftale for notar og

skilsmisse på grundlag af en begæring (inden for rammerne af den frivillige retspleje).

a) I tilfælde af skilsmisse på grundlag af en aftale mellem ægtefællerne erklærer retten ægteskabet for opløst i henhold til artikel 96 i loven om familieforhold (*Družinski zakonik*), såfremt ægtefællerne er nået til enighed om forældremyndighed over og opfostring og underhold af eventuelle fælles børn og om børnenes samvær med forældrene i overensstemmelse med lovens bestemmelser og, hvis de i form af et eksigibelt notardokument har fremlagt en bodelingsoverenskomst, om, hvilken af ægtefællerne der skal fortsætte som lejer af eller overtage lejemålet af deres lejlighed, samt om underhold af den ægtefælle, der er ubemidlet og arbejdsledig som følge af udefrakommende omstændigheder.

Før retten erklærer ægteskabet opløst, skal den fastslå, om ægtefællernes aftale sikrer forældremyndigheden over og opfostringen og underholdet af deres fælles børn og børnenes samvær med forældrene i børnenes interesse. Såfremt retten fastslår, at aftalen ikke er i barnets tarv, afviser den forslaget.

b) Hvis ægtefæller, som ikke har fælles børn, som de har forældremyndighed over, ønsker at blive skilt og indgå en aftale om deling af deres fælles aktiver, om, hvilken af ægtefællerne der skal fortsætte som lejer af eller overtage lejemålet af deres lejlighed, samt om underhold af den ægtefælle, der er ubemidlet og arbejdsledig som følge af udefrakommende omstændigheder, anmoder de en notar om at udarbejde et notardokument, der fastslår deres aftale om at bringe ægteskabet til ophør. Ægteskabet er opløst, så snart notardokumentet er underskrevet. Dette dokument udgør retsgrundlaget for, at skilsmissen kan indføres i civilstandsregistret. Notaren sender dokumentet til civilstandsregistrets kontor, som indfører skilsmissen i registret inden otte dage efter underskrivelsen af aftalen for notaren (artikel 97 i loven om familieforhold).

c) Hvis et ægteskab uanset årsagen er brudt uopretteligt sammen, kan en af ægtefællerne begære skilsmisse. Når det er retten, der opløser ægteskabet, træffer den også afgørelse om forældremyndigheden over og opfostringen og underholdet af deres fælles børn og disse børns samvær med forældrene. Før retten træffer afgørelse i medfør heraf, skal den fastslå, hvordan barnets tarv bedst tilgodeses (artikel 98 i loven om familieforhold).

Ægtefællerne skal før indgivelsen af en begæring eller ansøgning om skilsmisse på grundlag af en aftale deltage i en forudgående rådgivningssamtale hos et socialforvaltningscenter, medmindre:

de ikke har fælles børn, som de har forældremyndighed over

en af ægtefællerne er mentalt uegnet

en af ægtefællerne har ukendt adresse eller opholdssted

en eller begge ægtefæller bor i udlandet.

Formålet med den forudgående rådgivningssamtale er at hjælpe ægtefællerne med at afgøre, om deres forhold er forværret i en grad, så det er uopretteligt brudt sammen for mindst en af dem, eller om det er muligt at opretholde det. Ægtefællerne deltager personligt i den forudgående rådgivningssamtale uden repræsentanter (artikel 200 i loven om familieforhold).

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Ifølge loven om familieforhold anerkendes kun én skilsmissegrund, nemlig ægteskabets uoprettelige sammenbrud. Dette betyder, at ægteskabet er brudt dybt og varigt sammen, og at det derfor ikke længere kan reddes. Et ægteskabs sammenbrud anses kun for "uopretteligt", hvis forholdet mellem ægtefællerne ikke blot er ødelagt midlertidigt, men dette skyldes alvorlige forhold og medfører dyb og varig uoverensstemmelse mellem ægtefællerne.

Graden af uoprettelighed bedømmes på baggrund af situationen på tidspunktet for retsmødet under hensyntagen til alle de omstændigheder, der ligger til grund for den aktuelle situation. Retten fastslår ligeledes graden af uoprettelighed, hvis den anden ægtefælle indvilliger i skilsmisse.

Ægteskabet kan erklæres for opløst på begæring af en af ægtefællerne. Der er ikke noget krav om, at begge ægtefæller anser ægteskabet for at være brudt uopretteligt sammen.

Der tages ikke stilling til, hvis skyld det er, at ægteskabet er brudt uopretteligt sammen, og retten fastslår heller ikke dette i forbindelse med behandlingen af sagen. Et ægteskab kan ligeledes ophæves på begæring af den ægtefælle, der er ansvarlig for ægteskabets uoprettelige sammenbrud.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

Skilsmissens retsvirkninger er beskrevet nøje nedenfor:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

En person, der skiftede efternavn i anledning af indgåelsen af ægteskabet, kan senest et år efter den endelige skilsmisedom eller dom om ophævelse af ægteskabet eller efter underskrivelsen af notardokumentet eller et andet tilsvarende dokument i tilfælde af skilsmisse ved fælles overenskomst indgive en erklæring til den kompetente myndighed om, at vedkommende ønsker at få sit efternavn fra før ægteskabet tilbage. En sådan erklæring kan kun forelægges af personer, der ikke har ændret efternavn under ægteskabet (artikel 17 i loven om personnavne (*Zakon o osebnem imenu*)). Spørgsmålet om ændring af efternavn er et forvaltningssspørgsmål, der ikke afgøres af en domstol, men af et forvaltningsorgan.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

For så vidt angår bodelingen mellem ægtefællerne, hvis disse ikke har indgået en ægtepagt, **forudsætter loven, at aktiverne ejes af ægtefællerne i lige sameje**. Hvis en af parterne imidlertid mener, at vedkommende vil lide et tab som følge af en ligelig fordeling af aktiverne, kan han eller hun anmode om, at fællesejet fordeles på grundlag af det, som hver af ægtefællerne har bidraget med. Der tages ikke hensyn til ubetydelige forskelle i ægtefællernes bidrag til de fælles aktiver. Retten tager hensyn til alle sagens omstændigheder, navnlig hver ægtefælles indkomst, en ægtefælles hjælp til den anden, omsorgen for og opfostringen af børnene, varetagelsen af husarbejdet, underholdet af hjemmet og familien, vedligeholdelsen af aktiver og enhver anden form for arbejde med og deltagelse i forvaltningen, vedligeholdelsen og forøgelsen af de fælles aktiver (artikel 74 i loven om familieforhold).

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

FORÆLDREMYNDIGHED OVER OG OPFOSTRING AF BØRN

Forældre, der ikke bor sammen, eller som agter at blive separeret, skal **nå til enighed om forældremyndigheden over og opfostringen af de børn, de har sammen**, i børnenes tarv. De kan aftale at opretholde eller indgå fælles forældremyndighed over deres børn, at tildеле en af forældrene forældremyndigheden eller at dele børnene. Hvis de ikke kan nå til enighed om sagen selv, bistår et socialforvaltningscenter dem med at nå en aftale. Forældrene kan anmode om mæglere i denne forbindelse.

Hvis forældrene når til enighed om forældremyndigheden over børnene, kan de fremsætte en begæring om, at retten træffer afgørelse herom ved et retsforlig. Såfremt retten fastslår, at aftalen ikke er i barnets tarv, afviser den forslaget.

Hvis forældrene trods socialforvaltningscentrets bistand ikke formår at nå til enighed om opfostringen af og forældremyndigheden over børnene, beslutter retten på anmodning fra en eller begge forældre, fra barnets værge, fra et barn, der er fyldt 15 år, forudsat at barnet er i stand til at forstå betydningen og de retlige konsekvenser af sine handlinger, eller fra et socialforvaltningscenter:

at forældrene bevarer den fælles forældremyndighed og ansvaret for opfostringen af børnene

at en af forældrene betros forældremyndigheden over og ansvaret for at opfostre alle børnene

at en af forældrene får forældremyndigheden over nogle af børnene, og den anden forælder får forældremyndigheden over de øvrige børn

og træffer ligeledes af egen drift og i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om familieforhold andre foranstaltninger til at sikre børnenes tarv.

Retten skal, når den træffer en afgørelse om forældremyndighed og opfostring, også tage hensyn til barnets ønske, hvis barnet selv eller en person, som barnet har tillid til og selv har udvalgt, udtrykker et sådant ønske, under forudsætning af at barnet er i stand til at forstå betydningen og konsekvenserne af dette ønske. Med henblik på sin afgørelse om forældremyndighed og opfostring i barnets tarv tager retten hensyn til socialforvaltningscentrets synspunkt, som indhentes i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om frivillig retspleje (artikel 138 og 143 i loven om familieforhold; artikel 102 i loven om frivillig retspleje (*Zakon o nepravdnem postopku*)).

SAMVÆR

Et barn har ret til samvær med begge forældre, og begge forældre har ret til samvær med barnet. Samværsordningen skal sikre, at det sker i barnets tarv.

Den forælder, som har fået forældremyndigheden over barnet, eller en tredjeperson, hos hvem barnet er blevet anbragt, skal undlade enhver adfærd, som hæmmer eller hindrer samvær med barnet. Den pågældende skal tilskynde barnet til at indtage en passende holdning til samværet med den anden forælder eller forældrene. Den forælder, der har samvær med barnet, skal afholde sig fra enhver adfærd, der hindrer omsorg for og opdragelse af barnet.

Forældre, der ikke bor sammen, eller som agter at blive separeret, skal nå til enighed om samværet. Hvis de ikke kan nå til enighed om sagen selv, bistår et socialforvaltningscenter dem med at nå en aftale. Forældrene kan anmode om mæglere i denne forbindelse. Hvis forældrene når til enighed om samværet, kan de fremsætte en begæring om, at retten træffer afgørelse herom ved et retsforlig. Såfremt retten fastslår, at aftalen ikke er i barnets tarv, afviser den forslaget. Hvis forældrene ikke når til enighed om samværet, træffer retten afgørelse.

Proceduren for afgørelse af et barns samvær og ændring af en afgørelse, som regulerer dette spørgsmål, indledes ved en anmodning fra en eller begge forældre, fra barnets værge, fra et barn, der er fyldt 15 år, forudsat at barnet er i stand til at forstå betydningen og de retlige konsekvenser af sine handlinger, eller fra et socialforvaltningscenter

I tilfælde af skilsmisse på grundlag af en aftale mellem ægtefællerne skal disse vedlægge skilsmisseaftalen en aftale om samvær, som retten tiltræder i sin afgørelse om den bevilgede skilsmisse, samt en bekræftelse af deres deltagelse i den forudgående rådgivningssamtale. Hvis retten bekræfter en skilsmisseansøgning, en begæring om omstødelse af ægteskab eller en anmodning om fastslåelse af, om der er indgået ægteskab eller ej, træffer retten ligeledes afgørelse om en samværsordning mellem ægtefællerne og deres fælles børn.

Spørgsmålet om samvær afgøres i første instans af retterne i første instans (*okrožno sodišče*) inden for rammerne af den frivillige retspleje.

Med henblik på afgørelsen om barnets samvær med forældrene er barnets tarv af afgørende betydning: Samværet anses for at være i strid med barnets tarv, hvis det udgør en psykologisk byrde for barnet, eller hvis det er til fare for dets fysiske og psykiske udvikling.

Et barn har ligeledes ret til samvær med andre personer, der enten er slægtninge eller har tætte personlige bånd til barnet (f.eks. barnets bedsteforældre og (halv)søskende).

Retten kan ophæve eller begrænse samværsretten i overensstemmelse med artikel 173 i loven om familieforhold.

Hvis den forælder, hos hvem barnet bor, hindrer dets samvær med den anden forælder, og det ikke er muligt at gennemføre samværet selv med specialiseret bistand fra socialforvaltningscentret, kan retten på anmodning fra den anden forælder beslutte af frtage den forælder, der hindrer samværet, forældremyndigheden over barnet og overdrage den til den anden forælder, hvis retten vurderer, at den anden forælder vil tillade samvær, og hvis det er det eneste middel til at sikre barnets tarv. Retten træffer en ny afgørelse om samværet, når der sker ændringer i omstændighederne, og når barnets tarv kræver det.

Retten skal, når den træffer en afgørelse om forældremyndighed og opfostring, tage hensyn til barnets ønske, hvis barnet selv eller en person, som barnet har tillid til og selv har udvalgt, udtrykker et sådant ønske, under forudsætning af at barnet er i stand til at forstå betydningen og konsekvenserne af dette ønske.

Med henblik på sin afgørelse om samvær i barnets tarv tager retten hensyn til socialforvaltningscentrets vurdering, som indhentes i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om frivillig retspleje (artikel 141, 142 og 143 i loven om familieforhold; artikel 102 i loven om frivillig retspleje).

UNDERHOLD af ægtefæller og børn

Ægtefællerne kan vælge at underskrive et retsforlig om børnenes underhold. Hvis aftalen strider mod barnets tarv, afviser retten deres anmodning (artikel 191 i loven om familieforhold).

Hvis ægtefællerne ikke er nået til enighed enten alene eller med socialforvaltningscentrets bistand, kan de fremsætte en begæring om, at retten afgør spørgsmålet. Inden retten træffer en afgørelse, skal den indhente en udtalelse fra socialforvaltningscentret og skal ligeledes tage hensyn til barnets ønske, hvis barnet har udtrykt et ønske, og hvis barnet er i stand til at forstå betydningen og konsekvenserne af dette ønske (artikel 140 og 143 i loven om familieforhold).

Forældrene har pligt til at forsørge deres børn indtil myndighedsalderen, idet de alt efter evner og muligheder sikrer de betingelser, der er nødvendige for deres udvikling.

Forældrene har også pligt til at forsørge et barn, der er myndigt, og som går i udkolingen eller på en ungdomsuddannelse, hvis barnet følger undervisningen regelmæssigt og ikke har arbejde og ikke har meldt sig ledig, dvs. indtil den første fuldførelse af denne uddannelse eller et højere niveau af en almen eller erhvervsfaglig uddannelse, som kan opnås i medfør af reglerne for ungdomsuddannelse. Forsørgerpligten ophører, når barnet er fyldt 26 år.

Forældrene har pligt til at forsørge et barn, som er indskrevet ved en højere erhvervsuddannelse, hvis barnet følger undervisningen regelmæssigt og ikke har arbejde og ikke har meldt sig ledig, dvs. indtil den første fuldførelse af denne uddannelse, som kan opnås i medfør af reglerne for højere erhvervsuddannelse. Forældrene har pligt til at forsørge et barn, som er indskrevet ved en videregående uddannelse, hvis barnet følger undervisningen regelmæssigt og ikke har arbejde og ikke har meldt sig ledig, dvs. indtil den første fuldførelse af første niveau af en kandidatuddannelse eller integreret

kandidatuddannelse i overensstemmelse med reglerne for videregående uddannelse. Hvis barnets studieforløb varer mere end fire år, forlænges forsørgerpligten med det tidsrum af studiet, der ligger ud over disse fire år. Forsørgerpligten ophører, når barnet er fyldt 26 år (artikel 183 i loven om familieforhold).

Underholdsbidraget beregnes ud fra den bidragsberettigedes behov og under hensyntagen til den bidragspligtiges økonomiske og indtjeningsmæssige formåen. Ved beregningen af underholdsbidrag påhviler det retten at tage hensyn til barnets tarv, således at underholdsbidraget er tilstrækkeligt til at sikre barnet en gunstig fysisk og psykisk udvikling. Underholdsbidraget skal dække barnets basale livsfornødenheder, navnlig udgifter til bolig, mad, tøj, sko, pasning, skole og uddannelse, fritid, fornøjelser og andre særlige behov. Størrelsen af underholdsbidraget reguleres en gang årligt i overensstemmelse med Sloveniens forbrugerprisindeks (artikel 189, 190 og 198 i loven om familieforhold).

En ægtefælle eller samlever skal forsørge sin ægtefælles eller samlevers barn, hvis det bor hos dem, medmindre denne eller den anden forælder er i stand til at forsørge barnet.

Ægtefællens eller samleverens forpligtelse bortfalder, når ægteskabet eller samlivsforholdet med barnets mor eller far ophører, medmindre ægteskabet eller samlivsforholdet ophører på grund af barnets mors eller fars død. I så fald har den efterladte ægtefælle eller samlever ikke pligt til at forsørge sin afdøde ægtefælles eller samlevers barn, som boede hos dem, da ægteskabet eller samlivsforholdet ophørte (artikel 187 i loven om familieforhold).

Et barn, der er myndigt, har pligt til at forsørge sine forældre efter bedste evne, hvis disse ikke har tilstrækkelige midler til deres underhold og ikke kan skaffe sig det. Et barn, der er myndigt, har ikke pligt til at forsørge en far eller mor, som uden gyldig grund ikke har opfyldt sine forsørgerforpligtelser over for barnet (artikel 185 i loven om familieforhold).

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

En bidragsberettiget ægtefælle, der er ubemidlet og arbejdsledig som følge af udefrakommende omstændigheder, kan kræve underholdsbidrag fra den anden ægtefælle i forbindelse med skilsmisken, men også ved at indgive en særskilt begæring, inden et år efter at skilsmisken er blevet endelig. Der kan kun ansøges om underholdsbidrag, hvis betingelserne for tildeling af underholdsbidrag var opfyldt på skilsmissetidspunktet og stadig er opfyldt på tidspunktet for ægtefællens ansøgning herom (artikel 100 i loven om familieforhold).

Ægtefællerne kan indgå en aftale om underhold i tilfælde af skilsmisse i form af et eksigibelt notardokument, der er oprettet ved ægteskabets indgåelse, under ægteskabet eller i forbindelse med skilsmisken (artikel 101 i loven om familieforhold).

Størrelsen af underholdsbidraget beregnes på grundlag af den bidragsberettigedes behov og den bidragspligtiges evne. Bidraget fastsættes som et månedligt forudbetalt beløb og kan kræves fra anlæggelsen af en sag om underholdspligt. I undtagelsestilfælde kan det betales på én gang eller på en anden måde, hvis det er begrundet. Et således fastsat underholdsbidrag kan imidlertid ikke sætte ansøgeren i en mærkbart gunstigere stilling end den, som den pågældende ville have været i, hvis underholdsbidraget var blevet forudbetalt i form af en månedlig ydelse, eller pålægge den bidragspligtige en uforholdsmæssig stor byrde (artikel 104 i loven om familieforhold).

Retten afslår en anmodning om underholdsbidrag, hvis det viser sig, at betalingen heraf til den ægtefælle, som anmoder herom, ville være urimelig for den anden ægtefælle af de årsager, der fik ægteskabet til at bryde uopretteligt sammen, eller hvis den ægtefælle, som anmoder herom, har begået en strafbar handling mod den anden ægtefælle eller dennes barn eller børn eller forældre før eller under skilsmissesagen eller efter skilsmisken (artikel 100 i loven om familieforhold).

Der er ikke underholdspligt mellem fraskilte ægtefæller, hvis dette ville være til skade for deres evne til at forsørge sig selv eller de mindreårige, for hvem de har forsørgelsespligt efter loven om familieforhold (artikel 105 i loven om familieforhold).

Størrelsen af underholdsbidraget reguleres en gang årligt i overensstemmelse med Sloveniens forbrugerprisindeks (artikel 107 i loven om familieforhold).

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

"Samliv" er et afgørende element i et ægteskab (artikel 3 i loven om familieforhold). "Samlivsophør" eller separation er ensbetydende med, at de afgørende elementer i ægtefællernes indbyrdes forhold ikke længere er til stede. Hvis et samliv ophører, ophører også den økonomiske forbindelse og de nære og følelsesmæssige bånd mellem ægtefællerne samt den fælles husholdning osv.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Loven indeholder ikke en nærmere angivelse af betingelserne for separation. Domstolene træffer afgørelse om separation fra sag til sag i henhold til de faktiske omstændigheder og særlige aspekter i den pågældende sag.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

En separation har ingen betydning for ægteskabets fortsatte beståen: Det opløses ikke. En separation bevirker således kun, at samlivet ophører, og ikke at ægteskabet opløses. Med henblik på opløsning af et ægteskab skal der indgives et forslag om skilsmisse efter fælles overenskomst, en anmodning til en notar om at oprette et notardokument om skilsmisseaftalen eller indgives en skilsmissebegæring (se punkt 1). Den bidragsberettigede ægtefælle kan kræve underholdsbidrag i forbindelse med skilsmisken, men også ved at indgive en særskilt begæring inden et år efter, at skilsmisken er blevet endelig.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Omstødelse af et ægteskab betyder, at de i loven fastsatte betingelser for, at et ægteskab anses for gyldigt, ikke var opfyldt på tidspunktet for ægteskabets indgåelse (f.eks. at der ikke var tale om frivillighed, samtykke blev fremtvunget eller givet på et urigtigt grundlag, ægteskabet ikke blev indgået i overensstemmelse med den lovbestemte procedure, blev indgået mellem to nære slægtninge eller blev indgået af en person med svær psykisk sygdom eller en person, som var mentalt uegnet på tidspunktet for ægteskabets indgåelse). De retlige virkninger af ægteskabet ophører, den dag det omstødes.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Et ægteskab bliver ikke ugyldigt i kraft af selve lovgivningen, men skal omstødes ved dom.

En sag om omstødelse af et ægteskab kan anlægges af ægtefællerne eller af enhver, som har en legitim interesse i omstødelsen, dvs. hvis ægteskabet er blevet indgået af en mindreårig eller en mentalt uegnet person, hvis et forudgående ægteskab ikke er blevet opløst, hvis ægteskabet er blevet indgået mellem slægtninge, hvis en af ægtefællerne ikke var til stede ved indgåelsen af ægteskabet, eller hvis ægteskabet ikke er blevet indgået med samliv for øje. Statsadvokaten kan også iværksætte en sag af fornævnte grunde og i tilfælde af et ægteskab, der er indgået mellem en adoptivforælder og et adoptivbarn. Den ene af ægtefællerne kan først anlægge sag om omstødelse af ægteskabet, efter at begrundelsen om mental uegnethed er bortfaldet.

Der er ingen forældelsesfrist for udøvelsen af retten til at anmode om omstødelse af ægteskabet (artikel 48 i loven om familieforhold).

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Omstødelsens retsvirkninger indtræder på datoen for den endelige dom om, at ægteskabet er ugyldigt. I tilfælde af omstødelse af ægteskabet finder de bestemmelser, der gælder for en skilsmissesag, også anvendelse på ægteparrets formueforhold og gaver mellem ægtefællerne (artikel 54 og 55 i loven om familieforhold).

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

Lov om mægling i civil- og handelsretlige sager (*Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah*), der trådte i kraft i juni 2008, omhandler mægling i tvister, der vedrører civilretlige, handelsretlige, arbejdsretlige, familieretlige og andre formueretlige forhold i forbindelse med krav, som parterne frit kan gøre gældende og bilægge, medmindre andet er bestemt i en særskilt lov om en af disse former for tvister. Selve ægteskabet kan ikke opløses uden rettens mellemkomst: Der skal anlægges en retssag eller indgives en begæring herom (jf. punkt 1).

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

I medfør af loven om frivillig retspleje er der følgende procedurer for ægteskabelige tvister: fastslåelse af, at der ikke foreligger ægteskab, omstødelse af et ægteskab og opløsning af et ægteskab.

Retterne i første instans har kompetence til at træffe afgørelse i disse sager i første instans (artikel 10 i loven om frivillig retspleje).

Proceduren til fastslåelse af, at der ikke foreligger ægteskab, indledes ved en anmodning fra en person, som har en legitim interesse, eller af statsadvokaten.

Proceduren for omstødelse af et ægteskab indledes ved en anmodning fra en af ægtefællerne. Den kan også indledes på anmodning fra en person, som har en legitim interesse, eller fra statsadvokaten, hvis det er foreskrevet i loven om familieforhold.

Proceduren for opløsning af et ægteskab indledes ved en anmodning fra en af ægtefællerne.

Proceduren for skilsmisse efter fælles overenskomst indledes ved en anmodning fra en af ægtefællerne. Hvis der er indgivet et forslag om skilsmisse efter fælles overenskomst, og den [...] (artikel 81 i loven om frivillig retspleje).

For så vidt angår indholdet af en anmodning i forbindelse med en ægteskabelig tvist bestemmer loven om frivillig retspleje, at denne anmodning også skal indeholde en specifik begæring, som retten skal tage stilling til. Forslaget om opløsning af ægteskabet skal ledsages af en attest fra socialforvaltningscentret om deltagelse i en forudgående rådgivningssamtale, hvis loven om familieforhold fastsætter, at ansøgeren skal deltage i en forudgående rådgivningssamtale inden indledningen af proceduren (artikel 82 i loven om frivillig retspleje).

Skilsmisse efter fælles overenskomst: Retten opløser ægteskabet på grundlag af en aftale mellem ægtefællerne på den betingelse, at de er nået til enighed om de vigtige retlige spørgsmål i form af en aftale, som de fremlægger, om forældremyndighed over og opfostring og underhold af deres fælles børn og om børnenes samvær med forældrene, og at de ligeledes i form af et eksigibelt notardokument fremlægger en bodelingsoverenskomst, hvori det er angivet, hvem af ægtefællerne der skal fortsætte som lejer af eller overtage lejemålet af deres lejlighed, samt om underhold af den ægtefælle, der er ubemidlet og arbejdsledig som følge af udefrakommende omstændigheder. Før retten erklærer ægteskabet opløst, skal den fastslå, om ægtefællernes aftale sikrer forældremyndigheden over og opfostringen og underholdet af deres fælles børn og børnenes samvær med forældrene i børnenes interesse. Såfremt retten fastslår, at aftalen ikke er i børnenes interesse, afviser den forslaget (artikel 96 i loven om familieforhold).

Skilsmisse på grundlag af en aftale for notar: Hvis ægtefæller, som ikke har fælles børn, som de har forældremyndighed over, ønsker at blive skilt og indgå en aftale om deling af deres fælles aktiver, om, hvilken af ægtefællerne der skal fortsætte som lejer af eller overtage lejemålet af deres lejlighed, samt om underhold af den ægtefælle, der er ubemidlet og arbejdsledig som følge af udefrakommende omstændigheder, anmoder de en notar om at udarbejde et notardokument, der fastslår deres aftale om at bringe ægteskabet til ophør. Ægteskabet er opløst, så snart notardokumentet er underskrevet. Dette dokument udgør retsgrundlaget for, at skilsmissen kan indføres i civilstandsregistret. Notaren sender dokumentet til civilstandsregistrets kontor, som indfører skilsmissen i registret inden otte dage efter underskrivelsen af aftalen for notaren (artikel 97 i loven om familieforhold).

Skilsmisse: Hvis et ægteskab uanset årsagen er brudt uopretteligt sammen, kan en af ægtefællerne begære skilsmisse. Forslaget skal ledsages af en attest fra socialforvaltningscentret om deltagelse i en forudgående rådgivningssamtale, hvis loven om familieforhold fastsætter, at ansøgeren skal deltage i en forudgående rådgivningssamtale inden indledningen af proceduren (artikel 82 i loven om frivillig retspleje, artikel 98 i loven om familieforhold).

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Retten fritager en part fra at betale retsafgifter, hvis betalingen heraf ville indebære en betydelig reduktion i de midler, der er til rådighed til den pågældende parts egen forsørgelse eller forsørgelse af familiemedlemmer. Såfremt det fremgår af en international traktat, eller forudsat at gensidighedsbetingelserne er opfyldt, er udenlandske statsborgere fritaget for betaling af retsafgifter (artikel 10 og 11 i loven om retsafgifter (*Zakon o sodnih taksah*, ZST-1).

En part kan anmode om gratis retshjælp til dækning af advokatsalærer og/eller honorarer til sagkyndige. Den ret i første instans (*okrožno sodišče*), i hvis retskreds ansøgeren har bopæl, træffer afgørelse om ansøgningen om retshjælp. Inden for rammerne af denne procedure træffer retten afgørelse ud fra kriterierne (f.eks. de materielle eller økonomiske kriterier) i loven om gratis retshjælp (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*).

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Der kan iværksættes appel til prøvelse af en afgørelse i en ægteskabelig tvist ved en appeldomstol (*višje sodišče*).

En ret i første instans kan ændre eller ophæve en tidligere afgørelse på grundlag af en appel, der er iværksat inden fristen, hvis den tilsidesætter rettighederne for de øvrige personer, der støtter sig på denne afgørelse, eller hvis disse personer accepterer ændringen eller ophævelsen.

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I henhold til artikel 21 i forordning (EF) nr. 2201/2003 anerkendes domstolsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig anerkendelsesprocedure.

Enhver interesseret part kan nedlægge påstand om, at der udstedes en afgørelse om anerkendelse eller afvisning af en domstolsafgørelse. I dette tilfælde kan den pågældende part indgive en begæring ved den kompetente ret i første instans i Slovenien om udstedelse af en erklæring om eksigibilitet.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Sloveniens lovgivning finder anvendelse på proceduren for indgivelse af begæringer.

Den part, der søger eller anfægter anerkendelse af en retsafgørelse eller begærer fuldbyrdelse af en sådan, skal fremlægge:

en genpart af retsafgørelsen, der opfylder betingelserne med hensyn til godtgørelse af dens ægthed

en bekræftelse på en standardblanket af domstolsafgørelsen vedrørende den ægteskabelige tvist.

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2201/2003 (Bruxelles IIa-forordningen) finder primært og direkte anvendelse på spørgsmål om international kompetence, der vedrører borgere i EU's medlemsstater eller personer, der er bosiddende i EU's medlemsstater.

Hvis begge ægtefæller er statsborgere i forskellige lande på søgsmålstidspunktet, finder de kumulative bestemmelser i de lande, hvori de er statsborgere, anvendelse i overensstemmelse med bestemmelserne i Sloveniens nationale lovgivning (artikel 37, stk. 2, i loven om international privatret og internationale privatretlige procedurer (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*)).

Hvis et ægteskab ikke kan opløses i henhold til lovgivningen i de lande, hvor ægtefællerne er statsborgere, finder slovensk ret anvendelse på skilsmissen, hvis en af ægtefællerne havde fast bopæl i Slovenien på tidspunktet for indgivelse af søgsmålet.

Hvis en af ægtefællerne er slovensk statsborger uden fast bopæl i Slovenien, og ægteskabet ikke kan opløses i henhold til de i artikel 37, stk. 2, anførte bestemmelser i loven om international privatret og internationale privatretlige procedurer, finder slovensk ret anvendelse på ophævelsen.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.



This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 10/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.